

Dr Robert A. Peterson, Objawienie i Pismo Święte, Sesja 9, Teologia ogólnego objawienia, Poznawanie Boga poprzez szczególne objawienie, Odmiany Starego Testamentu, List do Hebrajczyków 1:1-2

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson i jego wykład na temat Objawienia i Pisma Świętego. To jest sesja 9, Teologia Objawienia Ogólnego, Poznanie Boga Poprzez Objawienie Specjalne, Odmiany Starego Testamentu, List do Hebrajczyków 1:1-2.

Kontynuujemy nasze studium objawienia Bożego z teologią objawienia ogólnego, starając się uporządkować wszystko w sposób systematyczny. Potwierdzamy obiektywną rzeczywistość objawienia ogólnego Boga.

Bóg objawia się wszystkim ludziom, zawsze i wszędzie. Ujawnia się w stworzeniu, Psalm 19:1 i 2, Rzymian 1:20 i 21, Jana 1:4 i 5. Ujawnia się w istotach ludzkich, naturze moralnej, Rzymian 1:32, Rzymian 2:14 i 15 oraz Koheleta 3:11. I ujawnia się po trzeciej w swojej opatrności, Dzieje Apostolskie 14:15 do 17, Dzieje Apostolskie 17:26, 27. Bóg w ten sposób bombarduje wszystkich mężczyzn i kobiety wiedzą o sobie.

Świat wokół nas świadczy o swoim twórcy. Nasza moralna natura świadczy o Bogu. Korzyści, jakie On zapewnia ludzkości, zapewniając deszcz, świadczą o Nim.

Co objawienie ogólne ujawnia o Bogu? Manifestuje jego istnienie i chwałę, Psalm 19:1. Ujawnia jego boską naturę, moc i rolę jako stwórcy, Rzymian 1:20. Ujawnia jego świętość, sprawiedliwość i dzieło sądu, Rzymian 2:14 i 15. Ujawnia jego dobroć, Dzieje Apostolskie 14:17 i Dzieje Apostolskie 17:26 i 27. Inne boskie atrybuty są z nich wywnioskowane, takie jak mądrość, piękno i majestat, które szybko przychodzą na myśl.

Ogólne objawienie Boga jest uniwersalne, występuje zawsze i obejmuje wszystkich ludzi. Nie możemy więc uciec od jego objawienia. Osądzamy każdego dnia.

Codziennie wydajemy osądy, które ujawniają rzeczywistość prawa Bożego wrytego w naszej naturze, Rzymian 2:14, 15. Kiedy patrzymy na niebo lub jakiegokolwiek stworzenie, widzimy dzieło jego rąk. Nie możemy jeść owoców ani warzyw bez narażenia się na jego opatrnościową dobroć, Dzieje Apostolskie 14:15 do 17.

On ustala czasy i granice narodu, aby ludzie mogli Go szukać, Dzieje Apostolskie 17:27, 28. Bóg nie ukrywa wiedzy o sobie. Istnieją również subiektywne aspekty ogólnego objawienia.

Co dociera do ludzi? Jak na to reagują? Paweł naucza, że Bóg czyni swoje zewnętrzne, ogólne objawienie jasnym dla wszystkich ludzi, Rzymian 1, 20. Postrzegają oni cechy Boga, gdy patrzą na rzeczy, które stworzył. W tym sensie wszyscy znają Boga.

Tak samo jest z wewnętrznym objawieniem ogólnym. Ludzie okazują wiedzę o świętości Boga, kiedykolwiek osądzają swoje czyny lub usprawiedliwiają lub oskarżają siebie, Rzymian 2, 15. W tym sensie są objawieniem dla siebie i innych świętości i sprawiedliwości Boga.

Jednakże, chociaż Bóg obiektywnie objawia się nam wszystkim i chociaż dba o to, aby to objawienie do nas dotarło, nie korzystamy w pełni z objawienia Boga w stworzeniu, sumieniu lub opatrności, jak powinniśmy. Historyczne i współczesne perspektywy na temat ogólnego objawienia można znaleźć w rozdziale Daniela Strange'a zatytułowanym Ogólne objawienie w książce Faith Comes by Hearing, A Response to Inclusivism, pod redakcją Christophera Morgana i mnie. Powinienem powiedzieć i mnie. Dopóki nie poznamy Chrystusa, aktywnie tłumimy, zniekształcamy i nadużywamy dobrego objawienia Boga o sobie.

Sprzeciwiamy się jego zewnętrznemu, ogólnemu objawieniu i w pysze i buncie zamieniamy wiedzę o żywym Bogu na bożki. Nadużywamy jego wewnętrznego, ogólnego objawienia, ćwicząc nasze poczucie moralności w hipokryzji, Rzymian 2:2 i 3 i więcej. Albo oddając się temu, co wiemy, że jest złe i namawiając innych do zrobienia tego samego.

Cieszymy się opatrnościową dobrocią Boga, ale nie oddajemy Mu chwały i zamiast tego czcimy bożki, nawet te, które sami tworzymy w naszych umysłach. Jestem teraz przy trzecim. Dzieje Apostolskie 14:14 do 17, Dzieje Apostolskie 17:26 do 28.

Bóg jest cierpliwy, ale nie omieszka odpowiedzieć na taki ludzki bunt i niewdzięczność. W głoszeniu ewangelii oferuje zbawienie w Chrystusie wszystkim, którzy wierzą. Ale okazuje też swój gniew przeciwko wszystkim, którzy uporczywie sprzeciwiają się ogólnemu objawieniu.

Rzymian 1:16-18. On oddaje takich ludzi ich grzesznym pragnieniom i pozwala im uprawiać bałwochwalstwo, praktykować grzech i cierpieć z powodu zaciemnionego myślenia. Rzymian 1:21-28.

On sprawiedliwie potępi tych, którzy czynią, którzy wiedzą, co jest dobre, a jednak czynią to, co złe. Rzymian 1:32. Ci, którzy są hipokrytami w swoich osądach

moralnych, gromadzą sobie gniew w dniu gniewu, gdy objawi się sprawiedliwy sąd Boży.

Rzymian 2:5. Podsumowując, z powodu grzesznych reakcji tych ludzi na ogólne objawienie, Bóg trzyma ich bez wymówki. Rzymian 1, 20. Pojawiają się inne pytania.

Czy naturalna teologia, oparta na ogólnym objawieniu, a nie na Piśmie Świętym, jest możliwa dla niezabawionych ludzi? Jak widzieliśmy, niektóre prawdy o Bogu przeświecają przez ogólne objawienie. Istnienie i chwała Boga. Psalm 19 :1. Boska natura, moc i rola jako stwórcy.

Rzymian 1:20. Świętość, sprawiedliwość, dzieło sądu. Rzymian 2:14 i 15. I Jego dobroć. Dzieje Apostolskie 14:17 i 17:26, 27. Z pewnością wynikają z tego inne prawdy. Jesteśmy grzesznikami. Niegodziwi zostaną ukarani. Potrzebujemy przebaczenia. Ludzie są ważni. Bóg jest powodem życia. I tak dalej.

Ale wiele kluczowych prawd i pojęć nigdy nie zostanie poznanych wyłącznie poprzez ogólne objawienie. Trójca. Jezus.

Jego zastępcza śmierć. Jego cielesne zmartwychwstanie. Usprawiedliwienie przez wiarę.

Duch Święty. I inni. Co więcej, poza Chrystusem i specjalnym objawieniem, zniekształcamy wiedzę i prawdę, które nam dano.

Niestety, bez Chrystusa nie biegniemy do światła, ale od niego uciekamy. Zamieniamy Bożą prawdę na bałwochwalstwo, unikamy Bożej ścieżki i wybieramy zamiast tego oczywisty grzech. Czy niezabawieni ludzie zostaną zbawieni, zwracając uwagę na światło naturalnego objawienia? Niestety, odpowiedź na to pytanie brzmi: nie.

Chcę dodać trochę do tego, że istnieje naturalna teologia. Moim zdaniem jest wiele naturalnych teologii i wszystkie są bałwochwalcze. Ludzie mają teologie, patrząc na stworzenie. Ludzie pierwotni mają teologię.

Gwarantuję, że to będzie wypaczone. I tak naprawdę, jest w tym trochę prawdy. Istnienie Boga lub bogów.

Jakiś rodzaj nadprzyrodzonego królestwa. Ale, o mój Boże. Uh, więc tak, jest tyle naturalnych teologii, ile jest ludzi na planecie.

Są ich miliardy, ale są bałwochwalcze — głosy z globalnego kościoła. Przymierze Lozańskie pokazuje prawdziwą mądrość w tych sprawach.

My, członkowie Kościoła Jezusa Chrystusa z ponad 150 krajów, chwalimy Boga za jego wielkie zbawienie. Wierzymy, że ewangelia jest dobrą nowiną Boga dla całego świata i jesteśmy zdeterminowani przez Jego łaskę, aby przestrzegać nakazu Chrystusa, głosić go całej ludzkości i czynić uczniów z każdego narodu. Potwierdzamy, że jest tylko jeden zbawiciel i tylko jedna ewangelia.

Uznajemy, że każdy ma pewną wiedzę o Bogu poprzez Jego ogólne objawienie w naturze, ale zaprzeczamy, że może to nas zbawić, ponieważ ludzie tłumią prawdę przez swoją niesprawiedliwość. Odrzucamy również jako uwłaczające Chrystusowi i ewangelii wszelkiego rodzaju synkretyzm i dialog, co oznacza, że Chrystus przemawia jednakowo przez wszystkie religie i ideologie.

Zamiast tego, głoszenie Jezusa jako zbawiciela świata oznacza głoszenie Bożej miłości do świata grzeszników i zapraszanie wszystkich do odpowiedzi na Niego jako zbawiciela i Pana w szczerym osobistym zaangażowaniu pokuty i wiary. Możesz to znaleźć online na www.lausanne.org i tak dalej. Wpisz Lausanne Covenant, Lausanne Covenant.

Synkretyzm, mogę po prostu powiedzieć, że ktoś, widzę kogoś mówiącego, co to jest? To łączenie religii. To jest, więc ostatnio widziałem filmy ludzi w Meksyku; w Brazylii do Brazylii zabrano więcej niewolników niż w Stanach Zjednoczonych, a większość z nich zasymilowała się i stała się Brazylijczykami, tracąc część swojej afrykańskiej kultury, prawdopodobnie zachowując niektóre jej części. Ale w jednej części Brazylii straciłem część i istnieje wyraźna kultura afro-brazylijska.

Okej. I to obejmuje jedzenie, z którego część wygląda całkiem pysznie, ale niestety, to również kościoły rzymskokatolickie, ale to również to, co nazwalibyśmy tradycyjnymi religiami afrykańskimi, ale teraz są w Brazylii i nie są chrześcijańskie, a ludzie tańczą i tak dalej i mają kapłanki, które twierdzą, że nawiązują kontakt z drugą stroną i takie rzeczy. I to jest synkretyzm między katolicyzmem rzymskim a tradycyjną religią afrykańską, która została wyeksportowana do Brazylii.

Przyjemni ludzie, przyjacielscy ludzie, interesujący ludzie, a mimo to są zaangażowani w bałwochwalstwo. Biblia jest pełna bezpośrednich nauk, że tylko Jezus jest Zbawicielem i że wiara w Chrystusa jest jedynym sposobem na otrzymanie tego zbawienia. Widzimy to w słynnym Jana 3.16 i następnych.

Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił, ale aby świat został przez Niego zbawiony. Kto w Niego wierzy, nie będzie potępiony.

Jana 3.18, kto nie wierzy w Niego, już jest potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A to jest sąd, że światłość przyszła na świat,

odniesienie do Jezusa. Ludzie bardziej miłują ciemność niż światłość, bo ich uczynki są złe.

Bo każdy, kto czyni zło, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby jego uczynki nie zostały ujawnione. Ale kto czyni prawdę, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki zostały dokonane w Bogu. W Jana 14:6 Jezus powiedział: Ja jestem drogą, prawdą i życiem.

Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie. A to mówi Jan. Kiedy Jezus powiedział, Ja jestem drogą, miał na myśli, że jest jedynym zbawicielem, jedynym pośrednikiem między Bogiem a człowiekiem.

W kontekście Jana 14, Ojciec ma dom w niebie, a Jezus jest drogą. To greckie słowo oznaczające drogę lub drogę. Jezus jest jedyną drogą do niebiańskiego domu Ojca.

To znaczy, że jest jedynym zbawicielem. Jest jeszcze inny, mówię, mówię, że należy postępować według tego wzorca. Jezus mówi, i mówi, Ja jestem, a po tym następuje orzecznik mianownik, zmartwychwstanie i życie.

Ja jestem światłością świata. W tym przypadku, Ja jestem drzwiami dla owiec lub bramą dla owiec. To jest podobne do jego powiedzenia, Ja jestem drogą.

On jest drogą do niebiańskiego domu Ojca, który jest niebiańskim obrazem. Jezus jest jedyną bramą do owczarni, jest ziemską. Nie ma innej bramy do owczarni ludu Bożego niż Jezus.

On jest drogą, jedynym zbawicielem. On jest prawdą. To znaczy, ale dla Jana, to znaczy, że jest objawicielem Boga.

On daje poznać Boga jak nigdy dotąd. Nikt nigdy nie widział Boga. Jana 1:17, Jana 1 18, jedyny Bóg, który jest u Ojca, dał Go poznać.

A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. 1:14. I widzieliśmy chwałę Jego, zwłaszcza w znakach Jego.

Jak już wspomniano w rozdziale drugim, Glory jest jedynym synem Ojca, który jest pełen łaski i prawdy. Jezus jest drogą, jedynym zbawicielem świata. Jest prawdą, objawicielem Boga.

On jest życiem, dawcą życia, tym, który daje życie wieczne każdemu, kto w Niego wierzy. Zaprawdę, powiadam wam, Jana 5:24, ktokolwiek słucha słowa mojego i wierzy Temu, który Mnie posłał, widzicie, że Jezus jest tak wielkim objawicielem Boga, że jeśli słuchacie Jego słowa i wierzycie, wierzycie w Ojca. Kto słucha słowa mojego i wierzy Temu, który Mnie posłał, ma życie wieczne.

Nie przychodzi na sąd, ale przeszedł ze śmierci do życia. Jezus jest dawcą życia wiecznego. Nie tylko to, ale teraz, w odrodzeniu, daje życie.

Nadchodzi godzina, mówi, i już jest, kiedy umarli usłyszą głos syna Bożego, a ci, którzy usłyszą, będą żyć. To jest teraz w odrodzeniu. Nie dziwcie się temu przez godzinę. Nadchodzi, kiedy wszyscy, którzy są w grobach, usłyszą jego głos, głos syna człowieka, i wyjdą.

Ci, którzy czynili dobro, dla zmartwychwstania życia, ci, którzy czynili zło, dla zmartwychwstania sądu. Uczynki nie zbawiają, a uczynki demonstrują rzeczywistość lub fałszywość wiary. Jezus jest drogą, jedynym zbawicielem.

On jest prawdą, objawicielem Boga. On jest życiem, dawcą życia. Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem, mówi i demonstruje to, wskrzeszając swojego przyjaciela Łazarza, który był martwy od czterech dni, z grobu.

Jedna z siostr mówi: Panie, Panie, będzie śmierdział. A po tych słowach następują te słowa: Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Boga? Jest ewangelia w świetle smrodu śmierci, który nie pojawił się, ponieważ Jezus wskrzesił i ożywił Łazarza.

To jest chwała Boga widziana w tym obrzydliwym kontekście. Smród śmierci jest pokonany przez chwałę Boga w Chrystusie. Dzieje Apostolskie 4:12, nie ma żadnego innego imienia danego na niebie wśród ludzi, przez które moglibyśmy być zbawieni w imię Jezusa Chrystusa z Nazaretu.

Rzymian 10:13 do 17. To samo. On jest jedynym zbawicielem świata.

Każdy, kto wzywa imienia Pana, będzie zbawiony. Paweł cytuje proroka Starego Testamentu. Cytuje Joela 2:32. Każdy bowiem, kto wzywa imienia Pana, będzie zbawiony.

Różnica jest taka, że dla Joela był to Jahwe. Dla Pawła jest to Jahwe, którego imię brzmi Jezus. Jak będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? I jak mają usłyszeć, jeśli ktoś nie będzie głosił? I jak mają głosić, jeśli nie zostaną posłani? Jak jest napisane, jak piękne są stopy tych, którzy głoszą dobrą nowinę? Izajasz powiedział to.

Posłaniec miał przyjść, a gdy tylko go zobaczysz, przynosi dobre wieści. Jego stopy są rzeczywiście piękne. Ale teraz to głosiciele ewangelii mają piękne stopy.

Ale nie wszyscy posłuchali ewangelii, bo Izajasz mówi: Panie, któż uwierzył temu, co usłyszał od nas? Izajasz 52, który jest częścią tego wielkiego fragmentu 53. Wiara

więc przychodzi przez słuchanie i słuchanie przez słowo Chrystusa. Chrystus jest jedynym środkiem otrzymania zbawienia.

1 Jana 5 nie mógłby być bardziej jasny. Rozróżnia tych, którzy mają, i tych, którzy nie mają. O, ci, którzy mają piękno, i ci, którzy go nie mają? Nie.

Ci, którzy mają wielkie bogactwo i ci, którzy nie mają? Nie. Ci, którzy mają wielką siłę i ci, którzy nie mają? Nie. To są rzeczy, które cenimy.

To jest to, co ceni Bóg. 1 Jana 5:11 i 12. A to jest świadectwo, że Bóg dał nam życie wieczne. A to życie jest w jego synu. 1 Jana 5:11, werset 12. Kto ma syna, ma życie.

Kto nie ma syna Bożego, nie ma życia. Co jeszcze może być prawdą o nim lub niej? Ale powinniśmy to zauważyć.

Więc właśnie powiedzieliśmy, że ogólne objawienie nie zbawia. Musisz uwierzyć w Jezusa, aby zostać zbawionym. Czy to oznacza, że ogólne objawienie jest wadliwe? Nie, ono nie ujawnia wszystkiego.

Nie ujawnia Trójcy ani ewangelii, ale nie, nie ma niczego. Można powiedzieć, że czegoś w niej brakuje, ale nie ma w niej nic złego. Ale powinniśmy zauważyć, że nic nie jest złego w objawieniu ogólnym, ponieważ jest ono autentyczne i jasne, skutecznie komunikując wiele prawd o Bogu.

Problem nie leży ani w ogólnym objawieniu, ani w jego dawcy. Problem leży raczej w jego odbiorcach, upadłych istotach ludzkich. Podczas gdy Rzymian 1 pokazuje, że ludzie powinni pozytywnie reagować na Boga poprzez ogólne objawienie.

Rzymianie 1 i 3 uczą, że wszyscy są winni, ponieważ nikt nie reaguje w ten sposób z własnej inicjatywy. Bóg wymaga, aby wszyscy ludzie byli sprawiedliwi. 1:18. Ale nie ma nikogo sprawiedliwego, nawet jednego.

Rzymian 3:10. Poprzez stworzenie wszyscy znają Boga i jego prawdę. Rzymian 1:19 do 21. Ale Rzymian 3:11, nie ma nikogo, kto by rozumiał.

Bóg daje świadectwo, aby ludzie szukali Go. Dzieje Apostolskie 17:27. Rzymian 1:18-21. Ale bez łaski nikt nie szuka Boga.

Rzymian 3:11. Ani jednego. Ludzie powinni bać się, kochać, dziękować i czcić Stwórcę. Rzymian 1:21 do 25. Ale oni zamieniają Go na bożki przypominające stworzenie i nie mają bojaźni Bożej przed swoimi oczami. Rzymian 1:23 do 25. Rzymian 3:18. Jest ta straszna wymiana.

Zamień Boga na obrazy. Zamień prawdę Boga na kłamstwo. Ten bunt i wynikające z niego poczucie winy są uniwersalne.

Paweł podkreśla, że problem nie leży w Bogu ani w Jego ogólnym objawieniu. Paweł podkreśla, że problem nie leży w Bogu ani w Jego ogólnym objawieniu, ale w powszechnym odrzuceniu zarówno Boga, jak i Jego ogólnego objawienia. Jak ogólne objawienie odnosi się do misji? To pytanie skłania Pawła do praktykowania ewangelizacji polegającej na odwoływaniu się do ogólnego objawienia.

Głosząc Jezusa współwyznawcom, Paweł wskazuje na niego jako na wypełniającego prawo i proroków, powołując się na Stary Testament. Zobacz Dzieje Apostolskie 13:13 do 52. Jednak głosząc ewangelię ludziom z innych religii, Paweł umieszcza ją w szerszych ramach.

W Dziejach Apostolskich 14:8 do 18 widzieliśmy, że Paweł najpierw wskazał na Boga jako stwórcę i na jego świadectwo w ogólnym objawieniu. W Dziejach Apostolskich 17:16 do 31, jak widzieliśmy, podobnie podkreśla Boga jako stwórcę i jego prawdziwą naturę oraz świadectwo poprzez stworzenie i opatrzność. Dla Pawła zatem ogólne objawienie jest niewystarczające do zbawienia, ale stanowi ważny punkt wyjścia dla ewangelii.

Zanim przybędą misjonarze, Bóg działa, komunikując niewierzącym swoje istnienie i chwałę. Psalm 19:1, Jego boska natura, moc i rola jako stwórcy. Rzymian 1:20, Jego świętość, sprawiedliwość i dzieło sądu poprzez prawo wypisane na sercu.

Rzymian 2:14.15 i jego dobroć. Dzieje Apostolskie 14:17, Dzieje Apostolskie 17:26 i 27. Misionarze powtarzają, wyjaśniają i rozszerzają tę wcześniejszą komunikację, dzieląc się ewangelią.

Misjonarze nie zaczynają od zera, ale budują na punkcie kontaktu, jaki Bóg nawiązał z niewierzącymi w swoim ogólnym objawieniu, gdy namawiają wierzących do zwrócenia się do Chrystusa w wierze. W ten sposób kończą się wykłady o ogólnym objawieniu. Poznanie Boga poprzez szczególne objawienie.

Jak zauważono w Hebrajczyków 1:1 i 2, istnieją rozróżnienia między objawieniem w Starym i Nowym Testamencie, ale nie ośmielamy się przegapić podstawowej jedności objawienia Boga w Starym i Nowym Testamencie. Dawno temu, wielokrotnie i na wiele sposobów, ESV, Bóg przemawiał do naszych ojców przez proroków. Ale w tych ostatnich dniach przemówił do nas przez swego syna, którego ustanowił dziedzicem wszystkiego, przez którego także stworzył świat.

Tak, istnieją różnice, jak widzieliśmy wcześniej, takie jak wielki kontrast, ale jest coś wspólnego. Dawno temu Bóg przemówił do ojców. W tych ostatnich dniach przemówił do nas przez swojego syna.

Bóg objawia się w Starym i Nowym Testamencie. Jest autorem biblijnego objawienia. Jest objawiającym, mówiącym Bogiem.

W istocie, chociaż w całej Biblii, szczególnie w Starym i Nowym Testamencie, występuje stopniowe objawienie, to jednak objawienie Starego i Nowego Testamentu jest zjednoczone, ponieważ jest to wszystko boska mowa Boga. Mogę szybko dodać, że w ludzkich słowach. Z Listu do Hebrajczyków 1:1 i 2 jasno wynika, że objawienie Boga jest stopniowe.

To znaczy, że stopniowo objawia się swojemu ludowi w czasie. Bóg mówił przez proroków i mówił przez swojego syna. Progresywna natura objawienia jest nieuchronnie związana ze stopniowym dostarczaniem go ludziom przez Boga w całej historii.

Zarówno jedność, jak i progresywny charakter objawienia Bożego wyróżniają się w znanych słowach Jezusa, Ewangelii Mateusza 5:17 i 18. W ramach Kazania na Górze nasz Pan powiedział: Nie sądzcie, że przyszedłem znieść Prawo lub Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić.

Bo zaprawdę powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z prawa, aż się wszystko spełni. Widzimy jedność objawienia na trzy sposoby. Jezus naucza, że nie znosi, ale wypełnia prawo i proroków.

To jest objawienie Starego Testamentu. Jego obrazowe stwierdzenie o trwałości prawa i proroków oraz jego nacisk na to, że wszystko to zostanie wypełnione. Tak więc, trzy sposoby.

Nie przyszedł, aby zniszczyć, ale aby wypełnić. Po pierwsze, mówi, dopóki jota i kreska, ani jedna jota i kreska nie przeminą. To znaczy, że jest to trwałe.

Aż wszystko zostanie dokonane, to znaczy, podkreśla fakt, że zostanie to spełnione lub dokonane. Bóg wypełni cele, dla których dał swoje słowo. Postępowa natura takiego objawienia jest również jasna.

Prawo i prorocy zmierzają ku wypełnieniu w Jezusie. Objawienie Starego Testamentu, odmiany. Chcę tutaj oddać hołd mojemu byłemu profesorowi teologii systematycznej, który jest teraz z Panem, Robertowi J. Dunsweilerowi, który nauczał w Biblical Theological Seminary w Hatfield w Pensylwanii i który odcisnął swoje piętno na wielu z nas, na wszystkich nas, którzy studiowaliśmy pod jego okiem.

Z pewnością zostawił mi to w kwestii metody i swojej wielkości. Mam nadzieję, że pokazałem trochę jego uprzejmych manier w kontaktach z innymi, zwłaszcza tymi, którzy się z nami nie zgadzają itd. Wow. Różnorodność.

Bóg objawia się w Starym Testamencie na różne sposoby. List do Hebrajczyków 1:1. Należą do nich teofanie, wizje i sny, Urim i Tummim, rzucanie losów, cuda, słyszalna mowa i prorocze deklaracje. Przyjrzymy się każdemu z nich po kolei.

Teofanie to manifestacje Boga dla ludzkich zmysłów, szczególnie wzroku. Niewidzialny Bóg staje się widzialny, ukazując się Mojżeszowi w płonącym krzaku, Wyjścia 3 :1-6. Jak Mojżesz był zaskoczony. Nigdy wcześniej nie widział takiego krzaka.

I rzekł Pan do Mojżesza: Teraz zobaczysz, co uczynię faraonowi. Bo mocną ręką wypuści ich, lud mój, i mocną ręką wypędzi ich ze swojej ziemi.

Bóg przemówił do Mojżesza i powiedział: Ja jestem Pan. Ukazałem się Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi jako Bóg Wszechmogący. Ale w imieniu Pana nie dałem się im poznać.

Ustanowiłem także moje przymierze z nimi, aby dać im ziemię Kanaan. I czytam w złym rozdziale, proszę o wybaczenie. Rozdział 3 Księgi Wyjścia.

A Mojżesz pasał trzodę swego teścia Jetry, kapłana Midianu. I poprowadził trzodę swoją na stronę zachodnią pustyni i przyszedł do Horebu, góry Bożej. I ukazał mu się anioł Pański w płomieniu ognia z pośrodką krzewu.

Spojrzał i oto, krzew płonął, lecz nie spłonął. I rzekł Mojżesz: Odwrócę się, aby zobaczyć ten wielki widok, dlaczego krzew się nie spala? Gdy Pan zobaczył, że odwrócił się, aby zobaczyć, zawołał go Bóg z krzewu: Mojżeszu, Mojżeszu.

I rzekł: Oto jestem. I rzekł: Nie zbliżaj się, zdejmij sandały z nóg swoich, bo miejsce, na którym stoisz, jest ziemią świętą.

I rzekł: Jam jest Bóg ojca twego, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba. I Mojżesz ukrył twarz swoją, bo bał się patrzeć na Boga, nawet na ten widzialny wygląd Boga. Była to ziemia święta, bo Bóg się tam objawił.

Jedną sekundę po tym, jak Bóg przestaje objawiać tam swoją obecność, nie jest to już ziemia święta. I lubię żartować i mówić, że gdyby to wydarzyło się dzisiaj, Mojżesz lub ktoś inny sprzedawałby małe fiolki piasku, świętego piasku i tak dalej. I to byłoby śmieszne.

Teofanie to ukazania się niewidzialnego Boga ludziom. Bóg objawił się Izraelowi w czymś w rodzaju słupa, kolumny obłoku w dzień i słupa ognia w nocy. Wyjścia 13:31.

I Izajasz ujrzał Pana. Poczekaj chwilę. Bóg jest niewidzialny.

To jest cały sens teofanii. Niewidzialny Bóg staje się częściowo widzialny. Izajasz widział go jako króla na tronie.

W roku, w którym umarł król Uzzasz, Izajasz 6, widziałem Pana siedzącego na wysokim i wywyższonym tronie. A tren Jego szaty, tren Jego szaty, wypełniał świątynię. Nad Nim stali serafini.

Każdy miał sześć skrzydeł. Dwoma zakrywał twarz. Dwoma zakrywał stopy.

Z dwoma poleciał. I jeden zawołał do drugiego i powiedział: Święty, święty, święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia jest pełna Jego chwały.

I fundamenty progu zadrżały od głosu wołającego, a dom napełnił się dymem. I rzekłem: biada mi, bom zgubiony.

Bo jestem człowiekiem nieczystych warg i mieszkam pośród ludu nieczystych warg. Bo moje oczy widziały Króla, Pana Zastępów. To tylko trzy przykłady.

Płonący krzew. Izajasz ujrzał Pana wysoko i wywyższonego. Bóg łaskawie poprowadził Izrael, ukazując się Izraelowi.

Dzień i noc w słupie obłoku, w słupie ognia. O mój Boże, poszli spać z włączoną lampką nocną. Wielką lampką nocną.

O, chłopcze. Wizje i sny są środkami, za pomocą których Bóg objawia swoją wolę świętym ze Starego Testamentu, w tym Danielowi. W wizji w Księdze Daniela 10, 4 i 5. I Jakubowi we śnie w Księdze Rodzaju 28.

Daniel 10:4 do 9. A 24 dnia pierwszego miesiąca, gdy stałem na brzegu wielkiej rzeki, którą jest Tygrys, podniosłem oczy i spojrzałem, a oto mąż odziany w lnianą szatę, mający pas z czystego złota z Ufazu wokół bioder. Jego ciało było jak sęk, jego twarz jak wygląd błyskawicy, jego oczy jak płonące pochodnie, jego ramiona i nogi jak blask brązu, a dźwięk jego słów jak dźwięk tłumu. A ja, Daniel, sam jeden widziałem widzenie, bo mężowie, którzy byli ze mną, nie widzieli widzenia.

Ale wielkie drżenie ogarnęło ich i uciekli, aby się ukryć. Tak więc zostałem sam i ujrzałem tę wielką wizję, i nie pozostała we mnie żadna siła. Mój promienny wygląd został strasznie zmieniony i nie zachowałem żadnej siły.

Potem usłyszałem dźwięk jego słów, a gdy usłyszałem dźwięk jego słów, padłem na twarz w głębokim śnie, twarzą do ziemi. Wizja Jakuba jest zapisana w Księdze Rodzaju 28:17, 10 do 17. Po tym zrobimy przerwę do następnego wykładu.

Przyglądamy się różnym sposobom, w jakie Bóg objawia się w Starym Testamencie, różnym sposobom specjalnego objawienia. Te objawienia nie są skierowane do wszystkich ludzi w każdym czasie, ale są skierowane do ludu Bożego w szczególnych czasach i szczególnych miejscach. W drodze do Labana Jakub ma sen.

Jakub opuścił Ber-Szebę i poszedł do Charanu. Przybył do pewnego miejsca i tam spędził noc, ponieważ słońce zaszło. Wziął jeden z kamieni z tego miejsca, podłożył go sobie pod głowę i położył się na tym miejscu, aby zasnąć.

I śnił mu się, i śnił mu się, i oto drabina była ustawiona na ziemi, a jej szczyt sięgał nieba. I oto aniołowie Boży wstępowali i schodzili po niej. I oto Pan stał nad nią i rzekł: Ja jestem Pan, Bóg Abrahama, ojca twego, i Bóg Izaaka, ziemię, na której leżysz, dam tobie i potomstwu twemu.

Potomstwo twoje będzie jak proch ziemi. Rozprzestrzenisz się na zachód i na wschód, i na północ, i na południe. A w tobie i w potomstwie twoim błogosławione będą wszystkie plemiona ziemi.

Oto Ja jestem z tobą i będę cię strzegł, dokądkolwiek pójdziesz, i przyprowadzę cię z powrotem do tej ziemi. Bo nie opuszczę cię, dopóki nie spełnię tego, co ci przyrzekłem. Wtedy Jakub zbudził się ze snu i rzekł: Zaiste Pan jest na tym miejscu.

A ja nie wiedziałem. I zląkł się i rzekł: Jakże straszne jest to miejsce? To nie jest nic innego, tylko dom Boży. A to jest brama do nieba.

W następnym wykładzie zajmiemy się wykładem na temat starotestamentowych środków specjalnego objawienia.

To dr Robert A. Peterson i jego nauka o Objawieniu i Piśmie Świętym. To sesja 9, Teologia ogólnego objawienia, Poznanie Boga poprzez specjalne objawienie, Odmiany Starego Testamentu, List do Hebrajczyków 1:1-2.